

M. T. CICERONIS PA
RABOLÆ ALIQVOT
ET SIMILIA.

I.

VT HOMINVM membra, nulla contentione, mente ipsa ac uoluntate mouentur: sic numine deorū omnia finguntur, mouentur atq; mutantur. 3. de Nat. deor.

2. Vt corpora nostra sine mente, sic ciuitas sine lege suis partibus & neruis ac sanguine & membris uti non potest. Pro Cluent.

3. Vt nec domus, nec Resp. ratione quadam & disciplina designata uideatur, si in ea nec recte factis premia extent ulla, nec supplicia peccatis: sic mundi diuina in homines moderatio profectio nulla est, si in ea discrimen nullum est bonorum & malorum. 3. de Nat. deor.

4. Vt tutela, sic procuratio reip. ad utilitatem eorum, qui commissi sunt, non ad eorum, quibus commissa est, gerenda est. 1. Offic.

5. Vt si unumquodq; membrum hunc sensum haberet, ut posse putaret se ualere, si proximi membri ualitudinem ad se traduxisset, debilitari & interire totum corpus necesse esset: sic si unusquisque nostrum ad se rapiat commoda aliorū, detrahatq; quod cuiq; possit, emolumentum sui gratia, societas hominum & commu-

communitas evertatur necesse est. 3. Offic.

6. Ut contemnendus est qui in nauigando se, quam nauim mauult incolumem: ita uituperandus, qui in reip. discrimine suæ plusquam communi saluti consulit. 4. ad Heren.

7. Ut tauris natura datum est, ut pro uitulis contra leones summa ui impetuq; contendant: sic ij, qui ualent opibus, atq; id facere possunt, ad seruandum genus humanum natura incitantur. 3. de Finib.

8. Ut leges omnium salutem singulorum saluti anteponunt: sic uir bonus & sapiens & legibus parens & ciuilibus officij non ignarus, utilitati omnium plus quam unius alicuius saluti consulit. 3. de Finib.

9. Ut in membris alia sunt tanquam sibi nata, ut oculi, ut aures, aliqua etiã ceterorum membrorum usum adiuuant, ut crura, ut manus: sic immanes quædam bestię sibi solum natę sunt. 3. de Fin.

10. Ut in nauigando tempestati obsequi artis est, etiam si portum tenere nõ queas: cum uerò id possis mutata uelificatione assequi, stultum est eum tenere cum periculo cursum, quem ceperis, potius, quam eo commutato, quò uelis tandem peruenire: sic cum omnibus nobis in administranda rep. propositum esse debeat id, quod à me sæpißimè dictum est, cum dignitate otium: non idem semper dicere, sed idem semper spectare debemus. Cic. Lent. Famil. lib. I.

11. Ut ex medicina nihil oportet putare proficisci,

nisi quod ad corporis utilitatē spectat, quoniam eius causa est instituta: sic à legibus nihil conuenit arbitrari, nisi quod reip. conducatur, proficisci, quoniam eius causa sunt comparatæ. I. de Inuent.

12. Non quemadmodū in palestra qui tēdas cānentes accipit, celerior est in cursu continuo, quā ille, qui tradit: ita melior imperator nouus, qui accipit exercitū, quā ille, qui decedit: propterea quod defatigatus cursor integro facem, hic peritus imperator imperito exercitum tradit. 4. ad Heren.

13. Vt nec medici, nec imperatores, nec oratores, quāuis artis præcepta perceperint, quicquā magna laude dignum sine usu & exercitatione consequi possunt: sic officij conseruandi præcepta traduntur illa quidem, ut faciamus ipsi. I. Offic.

24. Vti citharædus cum prodierit optimè uestitus, palla inaurata indutus, cum chlamyde purpurea coloribus uarijs intexta, & cum corona aurea magnis fulgentib. gemmis illuminata, citharam tenens exornatissimam auro, & ebore destinctam: ipse præterea forma & specie sit & statura appositæ ad dignitatem: si tum magnam populo commouens his rebus expectationē, repente silentio facto uocem emittat acerbissimam cum turpissimo corporis motu: quomelius ornatus sit, & magis fuerit expectatus, eo magis derisus & contemptus deicietur. Item si quis in excelso loco, & in magnis & in locupletibus copijs

collocatus, fortunæ muneribus & naturæ commodis omnibus abundabit, si uirtutis & artium (quæ uirtutis magistræ sunt) egebit, quo magis ceteris rebus erat copiosus & illustris & expectatus, eo uehementius derisus & contemptus, ex omni conuentu bonorum eijcietur. 4. ad Heren.

15. Vt cupiditatibus Principum & uitij infici solet ciuitas: sic emendari & corrigi continentia. 1. de Legib.

16. In corpore si quid eiusmodi est, quod reliquo corpori noceat, uiri ac secari patimur, ut membrorum aliquod potius, quàm totum corpus intereat: sic in reip. corpore, ut totum saluum sit, quidquid est pestiferum, amputetur. Philip. 8.

17. Vt membra quedam amputantur, si & ipsa sanguine & tanquam spiritu carere cœperunt, & nocent reliquis partib. corporis: sic ista in figura hominis feritas & immanitas beluæ à communi tanquam humanitate corporis segreganda est. 3. Offic.

18. Vt medici membrum sæpè putrefactum incidunt, atq; in totum eradicant, ne aliam corporis partem labefactare aut corrumpere possit: sic necesse est, si reip. saluam esse uolumus, ut perditissimos homines ex urbe penitus extirpemus, ne corruptus integro, uiolatus casto labem infringat. In Vatin.

19. Vt si medicus sciat eum ægrotum, cui iussisset uinum sumere, meracius sumpturum, statimq; peria-

turum, magna sit in culpa: sic doctus reprehendendus, qui docet eos, quos sciat doctrina peruerse & improbe usuros. 3. de Nat. deor.

20. Vt si grammaticū se professus quispiam barbare loquatur: aut si absurde canat is, qui se uelit haberi musicum, hoc turpius est, quod in eo ipso peccat, cuius profitetur scientiam: sic Philosophus in ratione uitæ peccans, hoc turpius est, quod in officio, cuius magister esse uult, labitur: artemq; uitæ professus, delinquit in uita. 2. Tusc.

21. Histrio, si paulò se mouit extra numerum, aut si uersus pronūciatus est syllaba una breuior aut longior, exhibilatur & exploditur: in uita quæ omni gestu moderatior, omni uersu aptior esse debet, ut in syllaba te peccare dices? Parad. 3.

22. Vt histrioni actio, saltatori motus non quiuis, sed certus quidam est datus: sic uita agenda certo genere quodam, non quolibet. 3. de Finib.

23. Vt in fidibus ac tibijs quanuis paululum discrepent, tamen id à scienti animaduerti solet: sic uiuendum est in uita, ne fortè quid discrepet, uel multo etiam magis, quo maior & melior actionum, quam sonorum accentus est. 1. Offic.

24. Vt in fidib. musicorū aures uel minima sentiunt: sic nos magna sæpe intelligimus ex paruis. 1. Off.

25. Vt in uita, sic in oratione nihil est difficilius, quam quod deceat, uidere. Orat. ad Brut.

Vt ad

26. Vt ad cursum equus, ad arandum bos, ad indagandum canis: sic homo ad duas res, intelligendū & agēdum natus est, quasi immortalis Deus. 2. de Fini.

27. Quemadmodum sæpe fit, ut is, qui commendatus sit alicui, pluris eum faciat, cui cōmendatus sit, quàm illum à quo sit: sic minimè mirum est, primum nos sapientiæ commendari ab initijs naturæ, post autem ipsam sapientiam nobis cariorem fieri, quàm illa sint, à quibus ad hanc uenerimus. 3. de Finib.

28. Vt obscuratur & offunditur luce solis lumen lucernæ: sic rerum corporearum æstimatio splendore uirtutis & magnitudine obscuretur & obruatur atq; intereat necesse est. 2. de Finib.

29. Vt multo maiora sunt opera animi, quam corporis: sic hæ res, quas persequimur ingenio, gratiores sunt, quàm illæ, quas uiribus. 2. Offic.

30. Vt maior est uis animi, quàm corporis: sic sunt grauiora ea, quæ concipiuntur animo, quàm illa, quæ corpore. Phil. II.

31. Vt membrum turgidum ac tumidum uitiosè se habet: ita inflatus animus & tumens in uitio est. 3. Tusc.

32. Vt ciuitas in seditione non potest esse beata, nec in discordia dominorum domus: sic animus à se ipso dissidens secumq; discordans nullā gustare partem liquidæ uoluptatis ac liberè potest. 1. de Fin.

33. Quemadmodum oculus conturbatus non est

Q 5 - probè

propè affectus ad suum munus fungendum, & relique partes, reliquumue corpus, cum à statu est motum, officio suo & muneri deest: sic conturbatus animus non est aptus ad exequendum munus suum. Munus autem animi est ratione uti. 3. Tuscul.

34. Ut agri non omnes frugiferi sunt, qui coluntur. sic animi non omnes culti fructum ferunt. 2. Tusc.

35. Ut ager quamuis fertilis, sine cultura fructuosus esse non potest: sic sine doctrina animus. 2. Tusc.

36. Ut medici toto corpore curando, minime etiã parti, si condoluit, medetur: sic Philosophia, cum uniuersam egritudinem sustulerit, tamen si quis error aliunde extitit, si paupertas momordit, si ignominia pupugit, si quid tenebrarum offudit exilium, semper ad eundem fontem reuertendum est. 3. Tuscul.

37. Ut equos propter crebras contentiones praecelliorum ferocitate exultantes domitoribus tradere solent, ut ijs facilioribus possint uti: sic homines secundis rebus effrenatos, sibiq; praesidentes tanquam in gyrum rationis & doctrinae duci oportet, ut perspiciant rerum humanarum imbecillitatem uarietatemq; fortunae. 1. Offic.

38. Quemadmodum temperantia sedat omnes appetitiones, & efficit ut haec rectè rationi pareant, conseruantq; considerata iudicia mentis: sic huic inimica intemperantia omnem animi statum inflammat, conturbat, incitat. 4. Tuscul.

39 Vt medici causa morbi inuenta, curationem esse inuentam putant: sic nos ægritudinis causa reperta, medendi facultatem reperiemus. 3. Tusc.

40. Qui suos casus aliter ferunt, atq; ut alijs auctores fuerunt, non sunt uitiosiores, quam fere plerique, qui auari auaros, gloriæ cupidos gloriosi reprehendunt. 3. Tuscul.

41. Vt in causis non utimur semper eodem statu, sed ad tempus, ad controuersie naturam, ad personam accommodamus: sic in ægritudine lenienda. Nam quam quisq; curationem recipere possit, uidendum est 3 Tuscul.

42. Vt sit in prælio, ut ignauus miles ac timidus, simulac uiderit hostem, abiecto scuto fugiat quantum possit, ob eamq; causam pereat nonnunquam etiam integro corpore, cum ei, qui steterit, nihil tale euenerit: sic qui doloris speciem ferre non possunt, abijciunt se, atq; ita offlicti atq; exanimati iacent: qui autem restiterint, discedunt sæpius superiores. 2. Tusc.

43 Vt onera contentis corporib. facilius feruntur remissis opprimunt: simillime animus intentione sua depellit pressum omnem ponderum, remissione autem sic urgetur, ut se nequeat extollere. 2. Tuscul.

44. Vt natura alius ad aliquem morbum procliuior: sic animus alius ad alia uitia est propensior. 4. Tuscul.

45 Vt turpes sunt, qui se efferunt lætitia, tū cum fruuntur

fruantur uenerereis uoluptatibus: sic flagitiosi, qui eas inflammato animo concupiscunt. 4. Tusc.

46. Non est necesse, tanquam meretricem in matronarum coetum, sic uoluptatem in uirtutum concilium abducere. 2. de Finib.

47. Ut medicorum scientiam non ipsius artis, sed bonæ uoletudinis causa probamus: & gubernatoris ars, quia benè nauigandi rationem habet, utilitate nõ arte laudatur: sic sapientia, quæ ars uiuendi putanda est, non expeteretur, si nihil efficeret: nunc expetitur, quia est tanquam artifex conquirendæ & comparandæ uoluptatis. 1. de Finib.

48. Quemadmodum gubernatores optimi uim tempestatis, sic sapientes fortunæ impetum superare non possunt. Cic. ad Qu. frat.

49. Sicut medico diligenti, priusquam conetur ægro adhibere medicinam, non solum morbus eius, cui mederi uolet, sed etiam consuetudo ualentis, & natura corporis cognoscenda est: sic equidem cum aggredimur ancipitem causam & grauem ad animos iudicum pertractandos, omni mente in ea cogitatione curaq; uersari debemus, ut odorari quàm sagacissimè possimus, quid sentiant, quid existiment, quid expectent, quid uelint, quò deduci oratione facillimè posse uideantur. 2. de Orat.

50. Ut nulla materies tam facilis ad exardescendum est, quæ nisi admoto igni ignè concipere possit: sic nulla

sic nulla mens est tam ad comprehendendam uim oratoris parata, quæ possit incēdi, nisi inflammatus ipse ad eam & ardens accesserit. 2. de Orat.

51. Ut cū in sole ambulamus, etiamsi aliam ob causam ambulemus, fit natura tamen ut coloremur: sic cū doctorum libros studiosiſſe legimus, sentimus orationem nostram illorum cantu quasi colorari. 2. de Oratore.

52. Ut qui pila ludunt, etiāsi non utuntur in ipsa lusione artificio proprio palæstræ, sed indicat ipse motus, didicerint ne palæstram, an nesciant: & qui aliquid fingunt, etsi tum pictura nihil utuntur, tamē utrum sciant pingere an nesciant, non obscurum est: sic in dicendo facile declaratur, utrum is, qui dicat, ad dicendum omnibus ingenuis artibus instructus accesserit. 1. de Orat.

53. Ut gemmæ, quamuis abijciantur in lutum, fulgorem tamen & proprietatem non amittunt: sic multi, qui quamuis in tenebris inuoluti fuerint, non tamen optimam naturam, quam non ab homine, sed ab ipso Deo genitam putamus, non amiserunt. In Vat.

54. Ut membra nobis ita data sunt, ut ad quandam rationē uiuendi data esse appareāt: sic appetitio animi, non ad quoduis genus uitæ, sed ad quandam formam uiuendi uidetur data, itemq; & ratio & perfecta ratio. 3. de Finib.

55. Ut in corporib. magnæ dissimilitudines sunt:
(alios

(alios enim uidemus uelocitate ad cursum, alios uiribus ad luctandum ualere: itemq; in formis, alijs dignitatem inesse, alijs uenustatem) sic in animis existunt etiam maiores uarietates. 1. Offic.

56 Vt in græcis artificibus aiunt, eos aulædos esse, qui citharædi fieri non potuerunt: sic nonullos uidemus, qui oratores euadere potuerunt, eos ad iuris studium deuenire. Pro. Muræ.

57 Vt qui mortem in malis ponit, non potest eam non timere: sic nemo ulla in re potest id quod malū decernit, non curare, idq; timere. 3. de Finib.

58. Vt equus indomitus, quamuis natura bene compositus sit, idoneus non potest esse ad eas utilitates, & aptus ad ea, quæ desiderantur ab equo: sic homo indoctus quamuis ingeniosus, ad uirtutē non potest peruenire. 4. ad Heren.

59. Vt locus in mari sine portu nauibus non potest esse tutus: sic animus sine fide stabilis amicis non potest esse in ijs rebus, quæ sub eandem rationem cadunt. 1. de Iuuent.

60. Vt qui stadium currit, eniti & contendere debet quam maxime possit, ut uincat: supplantare eum, qui cum certet, aut manu depellere nullo modo debet: sic in uita sibi quenq; petere quod pertineat ad usum, non iniquum est: alteri deripere ius non est. 3. Offic.

61. Vt non omnem frugem atq; arborem in omni agro

agro reperire possis: sic non omne facinus in omni
uita nascitur. Pro Rosc. Amer.

62. Vt ignis in aquam coniectus continuo restina-
guitur et refrigeratur: sic reseruens falsum crimen,
in purissimam & castissimam uitam collatum statim
concidit & extinguitur. Pro Rosc. Com.

63. Vt tempestates saepe certo aliquo cæli signo
commouentur, saepe improviso, nulla ex certa ratio-
ne, obscura aliqua ex causa concitantur: sic in comi-
tiorum tempestate populari saepe intelligas, quo si-
gno commota sit: saepe ita obscura est, ut casu excita-
ta esse uideatur. Pro Muræna.

64. Vt mare, quod sua natura tranquillum est,
uentorum ui agitari uidemus, ac turbari: sic populus
sua sponte pacatus, hominum seditiosorum uocibus
& uiolentissimis tempestatibus concitari solet. Pro
Cluent.

65 Vt imperatores instructa acie solent, quãquam
paratissimos milites ad præliandum uideant, eos ta-
men cohortari, ita iuuenes ardentes & electi, ad lau-
dem, ad litteras sunt adhortandi. Philip. 4.

66. Vt si gladium paruo puero, aut si imbecillo
seni aut debili dedcris, ipse impetu suo nemini nocere
at, sin ad nudũ uel fortissimi uiri corpus accesserit,
possit acie ipsa & ferri uiribus uulnerari: ita cum
hominibus enervatis atque exanguibus Consulatus
tanquam gladius esset datus, qui per se pungere
neminem

minem unquam potuissent, hi summi imperij nomine armati, remp. contrucidauerunt. Pro Sestio.

67. Quemadmodum theatrum cum commune sit, recte tamen dici potest eius esse eum locum, quem quisque occuparit: sic in urbe, mundoue communi non aduersatur ius, quo minus suum quidq; cuiusq; sit. 3. de Finib.

68. Ut enim necesse est lancem in libra ponderibus impositis deprimi: sic animum perspicuis cedere. 2. Academ.

69. Ut fures earum rerum, quas ceperunt, signa commutant: sic multi alienis sententijs pro suis utuntur, nomina tanquam rerum notas mutantes. 5. de Fin.

70. Quemadmodum uolucres uidimus procreationis atque utilitatis suae causa fingere & construere nidos, easdem autem cum aliquid effecerint, leuandi laboris sui causa passim ac liberè solutas opere uolitare: sic nostri animi forensibus negotijs atq; urbano opere defessi gestiunt, ac uolitare cupiunt uacillatura atq; labore. 2. de Orat.

71. Ut cygni praudentes quid in morte boni sit, cum cantu & uoluptate moriuntur: sic omnibus & bonis & doctis est faciendum. 1. Tusc.

72. Ut stultitia, etsi adepta est quod concupiuit, nunquam se tamen satis consequutam putat: sic sapientia semper eo contenta est quod adest, neque unquam sui paenitet. 5. Tusc.

73. Ut mulierum idem
valentur: ita hoc ipse est

74. Ut quidem non
uoluntatem cibi non seruauit

75. Ut leuitas est in
omnes umbras etiam in

76. Ut qui est fructus uere
animi, lucem splendorem

77. Tanquam bona
in Pisonem.

78. Ut plerumque beati
cum, ubi aliquando patitur

79. Ut grauius egrotant
alitur, in eum de uirginitate

80. Ut nos laboramus, qui pro
re nouatum bellum

81. Ut ijs, qui imprudenter
utita ijs, qui necessarijs

82. Ut in adificijs ar-

83. Ut in adificijs ar-

84. Ut in adificijs ar-

73. Vt mulieres ideo bene olere, quòd nihil olent, uidentur: ita hoc ipso est ornatioꝝ oratio, quòd ornamenta negligat. Cic. Attic. lib. 2.

74. Vt quidam morbo aliquo, & sensus stupore suauitatem cibi non sentiunt: sic libidinosi auari, facinorosi, ueræ laudis gustum non sentiunt. Phili. 2.

75. Vt leuitatis est inanem aucupari rumorem, et omnes umbras etiam falsæ gloriæ consecrari: sic leuis est animi, lucem splendoremq; fugientis, iustam gloriã, qui est fructus ueræ uirtutis honestissimus, repudiare. In Pisonem.

76. Vt plerunque bestie fame dominante, ad eum locum, ubi aliquando pastæ sunt, reuertuntur: sic latrones, urgente inopia. Pro Cluent.

77. Tanquam bona ualetudo iucundior est ijs, qui è graui morbo recreati sunt, quàm qui nunquã ægro corpore fuerunt: sic omnia desiderata magis, quàm assidue percepta delectant, Post redit. ad Quirit.

78. Vt grauius ægrotant ij, qui cum leuati morbo uidentur, in eum de integro inciderunt: sic uehementius nos laboramus, qui profligato bello ac penè sublato, renouatum bellum gerere conamur. Cicer. Cornificio, Famil. 12.

79. Vt ijs, qui imprudenter læserunt, ignosci conuenit: ita ijs, qui necessario profuerunt, haberi gratiam non oportet. 1. de Inuent.

80. Vt in ædificijs architecti auertunt ab oculis

R naris

naribusq; dominorum ea, quæ profluentia necessario tetri essent aliquid habitura: sic naturares simileis procul amandavit à sensibus. 2. de Nat. Deor.

81. Vt innocens is dicitur, non qui nocet leuiter, sed qui nihil noceat: sic sine metu is habendus est, non qui parua metuit, sed qui omnino metu uacat, 5. Tus.

82. Vt oculus, sic animus se non uidens alia cernit. 1. Tus.

83. Vt nauem & edificium idem destruit facillime, qui construxit: sic hominem eadem optime, que conglutinavit, natura dissoluit. Cato Maior.

84. Vt adolescentem in quo senile est aliquid: sic senem in quo adolescētis probi est aliquid, laudamus. Cato Maior.

85 Vt adolescētibus bona indole præditis sapiētes senes delectantur, leniorq; fit eorum senectus, qui à iuuentute coluntur & diliguntur: sic adolescentes se num præceptis gaudent, quibus ad uirtutum studia ducuntur. Cato Maior.

86 Adolescētes sic mori uidentur, ut quum aqua multitudine uis flammæ opprimitur: & quasi poma ex arboribus, si cruda sint, ui auelluntur, si matura & cocta, decidunt: sic uitam adolescentibus uis auferit, senibus maturitas. Cato Maior.

87. Vt petulantia & libido magis est adolescentium, quā senum, nec tamen omniū adolescentum, sed non proborum: sic ista senilis stultitia, quæ deliratio appellari

appellari solet, senili est

88 Vt non omne animu

late coacescit. Cato Maior

89 Vt pulchritudo

membrorum mouet oculu

ter se omnes partes cum

at sic hoc decorum, quod

probationem eorum, quib

antia, moderatione un

1. Offic.

90 Vt pictores, & h

nam poeta sum qu

ut, ut si quid reprehend

et, hiq; & secum & cum

exquirunt sic aliorum

uenda & non facienda

1. Offic.

91 Vt benefici liber de

gratiam (neq; enim benefi

propensi ad liberalita

na spe mercedis addu

tu in ipso amore in

lilio.

92 Vt aurum igne sic

aliquo perspicitur solet. C

93 Vt hirundines a flu

re pulsa recedunt: ita

appellari solet, senū est leuium non omnium. Ca. Ma.

88 Vt non omne uinum, sic non omnis ætas uetustate coacescit. Cato Maior.

89 Vt pulchritudo corporis apta compositione membrorum mouet oculos, et delectat hoc ipso, quòd inter se omnes partes cum quodam lepore consentiunt: sic hoc decorum, quod elucet in uita, mouet approbationem eorum, quibuscū uiuitur ordine et constantia, moderatione omnium dictorum atque factorum. I. Offic.

90 Vt pictores, et ij, qui signa fabricantur, et ueri etiam poetæ suum quisq; opus à uulgo considerari uult, ut si quid reprehensum sit à pluribus, id corrigatur, hiq; et secum et cum alijs quid in eo peccatum sit exquirunt. sic aliorum iudicio permulta nobis et facienda et non facienda, et mutanda et corrigenda sunt. I. Offic.

91. Vt benefici liberalesq; sumus, non ut exigamus gratiam (neq; enim beneficium foeneratur) sed natura propensi ad liberalitatem sumus: sic amicitiam, non spe mercedis adducti, sed quòd omnis eius fructus in ipso amore inest, expetendam putamus. in Lelio.

92 Vt aurum igne, sic beneuolentia fidelis periculo aliquo perspici solet. Cic. Pap. Pæto, Fam. 9.

95 Vt hirundines æstiuo tempore præsto sunt, frigore pulsa recedunt: ita falsi amici sereno uitæ tem

tempore præsto sunt, simulatq; fortunæ hiemem uiderint, deuolant omnes. 4. ad Heren.

94. Amici noui ueteribus non sunt anteponendi, ut equis uetulis teneros anteponere solemus. Non enim amicitiarum esse debent, sicut aliarum rerum, satietates: ueterrima quæque esse suauissima debent. Nouitates tamen non repudiandæ: uetustas autem suo loco conferuetur. In Lælio.

95. Ut monere & moneri proprium est ueræ amicitiae: & alterum liberè facere, non asperè: alterum patienter accipere, non repugnantly: sic habendum, nullam in amicitijs pestem esse maiorem, quam adulationem, blanditias, assentationem. In Lælio.

PETRVS LAGNERIUS
COMPENDIENSIS FRANCISCO
ab Oliua Tholosano, summe spei
adolescenti S.D.P.

PTIMA hæreditas, mi Franciscæ, que liberis a patribus relinquitur, est uia uirtutis, multarumq; artium cognitio atque scientia, quæ mihi iuxta Ciceronis sententiam, uidetur omni patrimonio præstantior. Itaque non possum satis probare singularem illam patris tui in promouendis studijs tuis diligentiam, qui a ceteris patribus uoluntate longè et studio dissimilis, hoc sibi solum credit negotij dari, optimis ut & moribus